

DE OUDE MANNEN

Ik kwam twee oude mannen tegen
met dunne halzen en met haperende voet.
Ik zag de hitte op hun maagre schouders wegen,
zij liepen krom, maar met hun hoofden opgeheven,
zo ingespannen en verwonderd als een zuigling doet,
ik zag hun bleke onderlippen beven,
zij keken zacht en zinneloos en goed.

Het waren oude kinderen geworden
op weg naar huis, maar waar geen moeder wacht,
eens blinkenden, maar nu verdorden
en strompelend naar hun laatste nacht.
En plots begon het hele park te beven,
bomen en blaadren golfdn in een warme vloed
van tranen, die binnen hun ogen bleven,
wjl men om het bestaan niet wenen moet.

Vasalis

In: Vergezichten en gezichten (1954)

Uit: Verzamelde gedichten.

Uitgeverij Van Oorschot, Amsterdam (20169)

“wjl men om het bestaan niet wenen moet”